XII. PHẨM HY CẦU
(*ĀYĀCANAVAGGA*) (*A*. I. 89)

131. Tỷ-kheo có tín tâm, này các Tỷ-kheo, nếu hy cầu một cách chơn chánh, sẽ hy cầu như sau: "Mong rằng ta sẽ như Sāriputta và Moggallāna." Đây là cán cân, này các Tỷ-kheo, đây là đồ đo lường đối với các đệ tử Tỷ-kheo của Ta, tức là Sāriputta và Moggallāna.

132. Tỷ-kheo-ni có tín tâm, này các Tỷ-kheo, nếu hy cầu một cách chơn chánh, sẽ hy cầu như sau: "Mong rằng ta sẽ như Tỷ-kheo-ni Khemā và Uppalavaṇṇā." Đây là cán cân, này các Tỷ-kheo, đây là đồ đo lường đối với các đệ tử Tỷ-kheo-ni của Ta, tức là Tỷ-kheo-ni Khemā và Uppalavaṇṇā.

133. Cư sĩ có tín tâm, này các Tỷ-kheo, nếu hy cầu một cách chơn chánh, sẽ hy cầu như sau: "Mong rằng ta sẽ như gia chủ Citta và Hatthaka[46] ở Āḷavī." Đây là cán cân, này các Tỷ-kheo, đây là đồ đo lường đối với các đệ tử cư sĩ của Ta, tức là gia chủ Citta và Hatthaka ở Āḷavī.

134. Nữ cư sĩ có tín tâm, này các Tỷ-kheo, nếu hy cầu một cách chơn chánh, sẽ hy cầu như sau: "Mong rằng ta sẽ như nữ cư sĩ Khujjuttarā và Veḷukaṇḍakiyā, mẹ của Nanda." Đây là cán cân, này các Tỷ-kheo, đây là đồ đo lường đối với các đệ tử nữ cư sĩ của Ta, tức là nữ cư sĩ Khujjuttarā và Veḷukaṇḍakiyā, mẹ của Nanda.

135. Thành tựu hai pháp, này các Tỷ-kheo, kẻ ngu vụng về, không phải bậc chân nhân, tự mình xử sự như một kẻ mất gốc, bị thương tích, phạm tội, bị người trí quở trách và tạo nên nhiều điều vô phước. Thế nào là hai? Không suy tư, không thẩm sát, tán thán người không đáng được tán thán và chỉ trích người xứng đáng được tán thán. Do thành tựu hai pháp này, này các Tỷ-kheo, kẻ ngu vụng về, không phải bậc chân nhân, tự mình xử sự như một kẻ mất gốc, bị thương tích, phạm tội, bị người trí quở trách và tạo nên nhiều điều vô phước.

Thành tựu hai pháp này, này các Tỷ-kheo, bậc hiền trí khôn khéo, bậc chân nhân, tự mình xử sự không như một kẻ mất gốc, không bị thương tích, không phạm tội, không bị người trí quở trách và tạo nên nhiều phước đức. Thế nào là hai? Sau khi suy tư và thẩm sát, tán thán người đáng được tán thán, và chỉ trích người đáng bị chỉ trích. Do thành tựu hai pháp, này các Tỷ-kheo, bậc hiền trí khôn khéo, bậc chân nhân, tự mình xử sự không như một kẻ mất gốc, không bị thương tích, không phạm tội, không bị người trí quở trách và tạo nên nhiều phước đức.

---

[46] Xem *A*. I. 26.

136. Thành tựu hai pháp, này các Tỷ-kheo, kẻ ngu vụng về, không phải bậc chân nhân, tự mình xử sự như một kẻ mất gốc, bị thương tích, phạm tội, bị người trí quở trách và tạo nên nhiều điều vô phước. Thế nào là hai? Không có suy tư, không có thẩm sát, tự cảm thấy tin tưởng đối với những chỗ không đáng tin tưởng và tự cảm thấy không tin tưởng đối với những chỗ đáng tin tưởng. Do thành tựu hai pháp này, này các Tỷ-kheo, kẻ ngu vụng về, không phải bậc chân nhân, tự mình xử sự như một kẻ mất gốc, bị thương tích, phạm tội, bị người trí quở trách và tạo nên nhiều điều vô phước.

Thành tựu hai pháp này, này các Tỷ-kheo, bậc hiền trí khôn khéo, bậc chân nhân, tự mình xử sự không như một kẻ mất gốc, không bị thương tích, không phạm tội, không bị người trí quở trách và tạo nên nhiều phước đức. Thế nào là hai? Sau khi suy tư và thẩm sát, tự cảm thấy không tin tưởng đối với những chỗ không đáng tin tưởng, và tự cảm thấy tin tưởng đối với những chỗ đáng tin tưởng. Do thành tựu hai pháp này, này các Tỷ-kheo, bậc hiền trí khôn khéo, bậc chân nhân, tự mình xử sự không như một kẻ mất gốc, không bị thương tích, không phạm tội, không bị người trí quở trách và tạo nên nhiều phước đức.

137. Do tà hạnh đối với hai [hạng người] này, kẻ ngu vụng về... nhiều điều vô phước. Đối với hai hạng người nào? Với mẹ và với cha. Do tà hạnh đối với hai [hạng người] này, kẻ ngu vụng về... nhiều điều vô phước.

Do chánh hạnh đối với hai [hạng người] này, bậc hiền trí... tạo nên nhiều phước đức. Đối với hai hạng người nào? Với mẹ và với cha. Do chánh hạnh đối với hai [hạng người] này, bậc hiền trí... tạo nên nhiều phước đức.

138. Do tà hạnh đối với hai [hạng người] này, kẻ ngu vụng về... nhiều điều vô phước. Đối với hai hạng người nào? Với Như Lai và với đệ tử của Như Lai. Do tà hạnh đối với hai [hạng người] này, kẻ ngu vụng về... nhiều điều vô phước.

Do chánh hạnh đối với hai [hạng người] này, bậc hiền trí... tạo nên nhiều phước đức. Đối với hai hạng người nào? Với Như Lai và với đệ tử của Như Lai. Do chánh hạnh đối với hai [hạng người] này, bậc hiền trí... tạo nên nhiều phước đức.

139. Có hai pháp, này các Tỷ-kheo. Thế nào là hai? Thanh tịnh tự tâm và không chấp thủ một cái gì ở đời. Các pháp này, này các Tỷ-kheo, là hai pháp.

140. Có hai pháp, này các Tỷ-kheo. Thế nào là hai? Phẫn nộ và hiềm hận. Các pháp này, này các Tỷ-kheo, là hai pháp.

141. Có hai pháp, này các Tỷ-kheo. Thế nào là hai? Nhiếp phục phẫn nộ và nhiếp phục hiềm hận. Các pháp này, này các Tỷ-kheo, là hai pháp.